

**ENTRE FAMILIA,
VOL. III**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649390779

Entre familia, Vol. III by Emili Vilanova

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

EMILI VILANOVA

**ENTRE FAMILIA,
VOL. III**

OBRES COMPLETES
DE
EMILI VILANOVA

VOLUM III

EMILI VILANOVA

ENTRE
FAMILIA

BARCELONA
IL·LUSTRACIÓ CATALANA
1906

SENSE CEDULA

Pinto vanos per que no'm surt altra cosa pera pintar. Diuen que m'hi guanyo la vida: la gent sempre enrahona de lo que no sab. Si de ferme vell a copia de treballar per mantenirme'n diu que'm guanyo la vida, té rahó'l públich. Mes jo'm penso pèdre la ò consumirla depressa, ab los contínus axeriviments que'm desvetllan per procurarme'l pà de cada día y, dientho sense retòrica, per guanyar tot lo cabal que necessita l'individuú ademés del menjar. Jo lamento y critico qu'en lo Pare-nostre sols s'hi pugue demanar pà, y no sé per què no s'hi pot afegir pel vestuari, per la cè-

dula y pel lloguer de casa. Ab la religió que tinch, prou demano ab prudencia; mes, ve'l procurador y'm pren de la boca lo qu'arreplego; d'aqueix terme, més aviat prego pera l'amo de la finca que pera un servidor. <

* * *

Dies passats volían agafarme per que no duya cèdula. Es veritat que a la una de la nit no dexa d'esser sospitós un home que's passeja pels carrers de Barcelona ab barret d'ales amples, barba ascètica ò de penitent, y un *sobre-tot* llarch fins als peus, que sembla una sotana, que'l dia que la miseria m'apreti podré estalviar los pantalons, com cert personatge de les noveles de Quevedo.

Jo tinch capritxades d'artista, y busco soletat, tristeses y coses que enternexen pels assumtos dels meus quadros. A la nit, millor que de dia, trobo aquestes coses. A vegades me'n vaig cap a la Barceloneta y no paro fins a la platja; allí'm recreo veyent la mar que, com sempre, la trobo desfentse'ls rulls de sa cabellera

blanca; sembla que vulgui amagar la edat, ab la pressa que's treu de damunt aquells flochs que la envel·len. Desseguida les meves idees prenen la tristor qu'a mi m'agrada; y ab la poca historia que sé, 'm represento'ls combats navals, los naufragis, la mortandat y'ls alts y baxos per que ha passat aquell immens desfet d'aygua. ¡Y sentint aquestes concepcions grandioses, veures ab la necessitat de pintar vanos!

Sí, pintèu asuntos de tal categoria en una tela de vano, y veurèu la rebuda que us farà'l quinquillayre que dona feyna. «¿Y axò, que s'ha trastocat?» dirà mitx aclucant los ulls guaytant lo país a certa distancia. «¿Quí vol que s'hi venti ab aquestos desastres? ¿que's pensa que vull esgarrifar a les meves parroquianes y que no tornin més? Tinga, ja se'l pot quedar vostè aquest esperpento: me queda a deure les vernilles». Axís me va tractar un firetayre qu'ara, per que té establiment y diners, vol entendre de pintura millor que'ls artistes que'ns hi morim de fam.

* * *

— Paisano, la cédula. —

Jo'm vaig girar tot sobtat: ¿tens cara de paysà y t'escomet la policia? T'ha prèes per conspirador, vaig pensar al acte. Precisament m'estava en un pedrís de la Rambla contemplant la lluna, fenthi consideracions poètiques, comparantla ab una moneda falsa per sa grogor y sa cara borrosa, y trobant certa similitut ab lo duro fals clavat en lo taulell del estanch.

— Vostè'm pren per altre; — vaig dir. — Un servidor es artista y no tinch rès que veure ab la justícia.

— ¿Què fa vostè en aquestes hores de nit?

— Estudió.

— Donchs, seguèxi.

— Però, home, si per més que m'esgargamelli vostè no m'entendrà: nosaltres, los artistes, estudiem la naturalesa; no sé si'm compren: jo ara estudiava un efecte de lluna per un quadro.

— Be, axò ja ho explicarà a un'altra banda.—